

inden 3 hverdage (bankdage) efter, at det har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal pengeinstituttet tilbageholde skatten og indbetale den til SKAT inden en måned efter, at pengeinstituttet har fået kendskab til ophævelsen. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil efter den gældende bestemmelse anses for en ophævelse, hvis overførslen indebærer, at der sker skift i, om skattepligten påhviler instituttet eller pensionsopspareren. Et sådant skift vil f.eks. ske ved overførsel fra et pengeinstitut til et pensionsinstitut, herunder til ATP. Ændringen i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 23, stk. 1, er, at det ikke længere kun er pengeinstitutter, der er omfattet af bestemmelsen. Efter lovforslaget vil alle pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, være omfattet af bestemmelsen, hvilket medfører, at også forsikringsselskaber mv. vil være omfattet af bestemmelsen. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil være omfattet af bestemmelsens stk. 1, 1. og 2. pkt. Ændringen er en følge af, at skattepligten efter loven flyttes fra institutniveau til individniveau. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Indberetning af beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf samt skatten skal ske i dansk mønt, ligesom skatten skal indbetales i danske kroner. Udenlandske forsikringsselskaber mv. skal ved aftalen mellem forsikringsselskabet mv. og pensionskunden forpligte sig til at foretage en omregning fra den udenlandske valuta til dansk mønt til den gennemsnitlige dagskurs på ophævelses tidspunktet, jf. det samtidigt hermed fremsatte forslag til Lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger mv. og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) (L 9).

Til stk. 2

Bestemmelsen er en udvidelse af den gældende bestemmelse i lovens § 23, stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse skal pengeinstitutten senest den 15. december efter indkomstårets udløb indbetale den resterende skyldige skat efter stk. 1 med tillæg af beregnede renter efter stk. 3 til SKAT. Samtidig indsendes opgørelse over beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt skatten for hver af de i § 1, stk. 2, nævnte skattepligtige opsparingsformer. Overskydende skattebeløb med tillæg af beregnede renter efter stk. 3 udbetales til pengeinstituttet.

Det foreslås, at pengeinstitutter, kreditinstitutter og kapitalpensionsfonde senest den 15. januar indbetaler skyldig skat. Kapitalpensionsfonde er i lovforslagets §

22, stk. 1, foreslået overført til samme opkrævningsmetode som pengeinstitutterne med samme tidsfrister.

Øvrige forsikringsselskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, foreslås at skulle benytte samme opkrævningsmetode som pengeinstitutterne og kapitalpensionsfonde. Tidsfristen for disse indeholdelsespligtige vil dog i stedet for den 15. januar være den 31. marts efter indkomstårets udløb svarende til fristen for endelig opgørelse efter lovforslagets § 21.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer i store træk til den gældende bestemmelse i lovens § 23, stk. 3, med de ændringer af morarentebestemmelsen, der følger af § 5, nr. 3, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 (Opkrævning via Æn skattekonto).

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 skal forsikringsselskaber mv. følge samme regler, som de gældende regler for pengeinstitutter.

Bestemmelsen i stk. 3 er derfor foreslået udvidet til også at omfatte sådanne selskaber mv.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer i store træk til den gældende bestemmelse i lovens § 23, stk. 5, der er en undtagelse til hovedreglen om, at pengeinstitutter skal foretage endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget ved ophævelse af en pengeinstitutordning i løbet af indkomståret.

Ændringen i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 23, stk. 5, er, at det ikke længere kun er pensionsordninger i pengeinstitutter, der er omfattet af bestemmelsen.

Efter lovforslaget vil alle pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, være omfattet af bestemmelsen. Dette medfører, at ikke blot pensionsordninger i pengeinstitutter, men alle ordninger omfattet af § 1, stk. 1, vil være omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse ved overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 mellem et pensionsinstitut og et pengeinstitut, bortset fra overførsler af SP-konti mellem ATP og pengeinstitutter, og finder ikke anvendelse ved overførsel mellem to pensionsinstitutter, hvis det pensionsinstitut, hvorfra overførslen sker, fortager endelig opgørelse efter stk. 1. Det vil sige, at et pensionsinstitut kan vælge at foretage endelig opgørelse ved overførsel til et andet pensionsinstitut.

Ændringen er en følge af, at skattepligten efter loven flyttes fra institutniveau til individniveau. Der